

Telečja Pečenka

Značajevka je nastala v obdobju med romantiko in realizmom. Slovenska književnost v tem obdobju nosi v sebi značilnosti romantike, vendar jih v prizadevanju za prikaz sodobnega življenja nezadržno usmerja k realizmu. Več realističnih prvin prevzame proza, ki je sama po sebi bolj objektivna in zajema stvarna vprašanja časa ter prodre v širše sloje naroda.

Bitič je bil petdesetletni upokojeni oficir, za katerega nihče ni vedel, pod katerim generalom je služil. Imel je zelo majhno pokojnino, s katero je komaj shajal, vendar je zadostovala za to, da si je lahko vsak dan privoščil svojo najljubšo jed, telečjo pečenko. Vsak večer je Bitič prihajal v krčmo pri Zeleniku, kjer je imel svoje stalno mesto. Bil je ravnodušen in se ni menil za ostale goste v krčmi, v boljšo voljo ga je lahko spravila telečja pečenka, ki mu jo je natakaraica vsak večer postavila na mizo. Pripovedovalec z vsemi podrobnostimi opisuje, kako Bitič zaužije svojo večerjo.

V odlomku spoznamo, da je Bitiča duševno zelo omejen človek, saj je njegov edini užitek v življenju telečja pečenka. Za ostale, bolj pomembne stvari v življenju pa ne pokaže veliko zanimanja. Njegov odnos do okolice je nazorno prikazan v odstavku, kjer pripovedovalec opisuje kako je Bitič vsak dan točno ob šesti uri vstopil v krčmo, ni pogledal ne levo ne desno, ampak hitel naravnost proti svoji mizi. Bitič se je izkazal tudi kot obupno dolgočasna oseba. Vsak dan, ob isti uri, v isto krčmo, za isto mizo, je jedel enako pečenko. In kar je najbolj dolgočasno, vsakič z enakim užitkom. Njegovo uživanje telečje pečenke ima zaradi avtorjevih posmehljivih komentarjev precej humoren učinek.

V značajki je lepo prikazano bolj realno opisovanje književnih oseb, kar je značilno za prestop od romantike k realizmu. Avtor si za opisovanje izbere osebe z značajskimi ali vedenjskimi napakami z namenom, da prikaže svet v njegovi realnosti.